

18 Ιανουαρίου 2015

Όταν λέμε: «δώσ' μου, Θεέ μου, ταπείνωση», ο Θεός δεν θα πάρει την σέσουλα και θ' αρχίσει: «πάρε ένα κιλό ταπείνωση εσύ», «μισό κιλό ταπείνωση εσύ»...(Γεροντας Παΐσιος)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#)

Image not found or type unknown

Τι θα βοηθούσε, Γέροντα, πρακτικά να αποκτήσω ταπείνωση;

- Πώς αποκτά ταπείνωση κανείς; Όταν του λένε μια κουβέντα, εκείνος να λέει δυο; Να μη σηκώνει μύγα στο σπαθί του; Ευλογημένη, όταν σου δίνεται ευκαιρία για ταπείνωση, να δέχεσαι την ταπείνωση.

Έτσι αποκτιέται η ταπείνωση. Το φάρμακο το δικό σου είναι να κινείσαι απλά, ταπεινά, να δέχεσαι όπως η γη και την βροχή και το χαλάζι και τα σκουπίδια και τα φτυσίματα, εάν θέλεις να ελευθερωθείς από τα πάθη σου. Οι εξωτερικές ταπεινώσεις βοηθούν τον άνθρωπο να ελευθερωθεί πολύ γρήγορα από τον παλιό εαυτό του, όταν τις δέχεται.

- Εγώ, Γέροντα, έχω ανάγκη από πολλή ταπείνωση.

- Να πας να αγοράσεις. Υπάρχουν πολλοί άνθρωποι που πουλούν την ταπείνωση και μάλιστα δωρεάν, αρκεί να την θέλεις...

- Ποιοι είναι αυτοί, Γέροντα; - Είναι οι άνθρωποι που, όταν δεν έχουν καλή πνευματική κατάσταση, φέρονται αδιάκριτα και με την συμπεριφορά τους μας ταπεινώνουν. Η ταπείνωση δεν αγοράζεται από τον μπακάλη όπως τα ψώνια. Όταν λέμε: «δώσ' μου, Θεέ μου, ταπείνωση», ο Θεός δεν θα πάρει την σέσουλα και θ' αρχίσει: «πάρε ένα κιλό ταπείνωση εσύ», «μισό κιλό ταπείνωση εσύ», «μισό κιλό εσύ», αλλά θα επιτρέψει να έρθει λ.χ. κάποιος άνθρωπος αδιάκριτος να μας φερθεί σκληρά ή θα πάρει από άλλον την Χάρη Του και θα έρθει να μας βρίσει. Έτσι θα δοκιμασθούμε και θα εργασθούμε, εάν θέλουμε να αποκτήσουμε την ταπείνωση. Αλλά εμείς δεν σκεφτόμαστε ότι ο Θεός επιτρέπει να γίνη ο αδερφός μας κακός, για να βοηθηθούμε εμείς, και θυμώνουμε με τον αδελφό. Και, ενώ ζητάμε από τον Θεό ταπείνωση, δεν δεχόμαστε τις ευκαιρίες που μας στέλνει, για να ταπεινωθούμε, αλλά δυσανασχετούμε. Κανονικά θα έπρεπε να χρωστάμε ευγνωμοσύνη σ' αυτόν που μας ταπεινώνει, γιατί αυτός είναι ο μεγαλύτερος ευεργέτης μας. Όποιος ζητάει στην προσευχή του ταπείνωση από τον Θεό, αλλά δεν δέχεται τον άνθρωπο που του στέλνει ο Θεός, για να τον ταπεινώσει, δεν ξέρει τι ζητάει.

Όταν ήμουν στην μονή Στομίου, ήταν κάτω στην Κόνιτσα ένας παπάς που με αγαπούσε από λαϊκό ακόμη. Μια Κυριακή είχα κατεβεί να λειτουργηθώ στην Κόνιτσα. Η εκκλησία ήταν γεμάτη κόσμο. Την στιγμή που έμπαινα, όπως συνήθιζα, στο Ιερό, είπα μέσα μου: «Θεέ μου, βάλε όλους αυτούς τους πιστούς στον Παράδεισο κι εμένα, αν θέλεις, βάλε με σε μια ακρούλα». Όταν πλησίασε η ώρα της Θείας Κοινωνίας ενώ αυτός ο παπάς πάντα με κοινωνούσε μέσα στο Ιερό, γύρισε προς το μέρος μου και φώναξε δυνατά: «Βγες από το Ιερό να κοινωνήσεις απ' έξω τελευταίος, γιατί είσαι ανάξιος». Βγήκα έξω, χωρίς να πω τίποτε. Πήγα στο αναλόγιο και άρχισα να διαβάζω την ακολουθία της Θείας Μεταλήψεως.

Ύστερα, καθώς πήγαινα τελευταίος να κοινωνήσω, είπα μέσα μου: «Ο παπάς φωτίσθηκε από τον Θεό και μου αποκάλυψε ποιος είμαι. Κύριε, Ιησού Χριστέ, ελέησέ με, το κτήνος». Μόλις κοινωνήσα, αισθάνθηκα μέσα μου μεγάλη γλυκύτητα. Όταν τελείωσε η θεία Λειτουργία, με πλησιάζει ο παπάς συντετριμμένος: «Συγχώρεσέ με! μου λέει. Πώς το έκανα αυτό! Εγώ μπροστά σου δεν έβαζα ούτε τα παιδιά μου ούτε την παπαδιά, ούτε τον εαυτό μου. Τι ήταν αυτό που έπαθα!». Έπεφτε κάτω, μου έβαζε μετάνοια. Μου ζητούσε συγνώμη, προσπαθούσε να μου φιλήσει τα χέρια. «Παπά μου, του λέω, μη στενοχωριέσαι. Δεν φταις εσύ, εγώ φταίω. Σε χρησιμοποίησε ο Θεός εκείνη την στιγμή, για να δοκιμάσει εμένα». Ο παπάς δεν μπορούσε να καταλάβει τι του έλεγα και τελικά, νομίζω, δεν τον έπεισα. Όλα αυτά έγιναν εξαιτίας της προσευχής που είχα κάνει.

Κι εσείς, όταν βλέπετε μία αδελφή να παραφέρεται και να σας μιλάει άσχημα, να ξέρετε ότι τις περισσότερες φορές η αιτία είναι η προσευχή που κάνετε. Επειδή δηλαδή ζητάτε από τον Θεό να σας δώσει ταπείνωση, αγάπη, κ.λπ., παίρνει ο Θεός για λίγο την Χάρη Του από την αδερφή και σας ταπεινώνει και σας στενοχωρεί. Έτσι σας δίνεται η ευκαιρία να δώσετε εξετάσεις στην ταπείνωση, στην αγάπη. Αν ταπεινωθείτε, θα ωφεληθείτε. Όσο για την αδερφή, θα λάβει διπλή την Χάρη του Θεού και γιατί της πήρε ο Θεός την Χάρη, για να δοκιμάσει εσάς, και γιατί ταπεινώθηκε με το σφάλμα της και ζήτησε συγχώρεση από τον Θεό. Οπότε και εσείς εργάζεσθε στην ταπείνωση και εκείνη γίνεται καλύτερη.

Από το βιβλίο: «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ ΛΟΓΟΙ Ε΄ ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΕΣ»

Πηγή: agiameteora.net